

MSB 303

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Geestelijk Israël

door Robert Juneau

Een belangrijk principe van de katholieke en gereformeerde theologie stelt dat we, om een relatie met God te kunnen hebben, onder een verbond moeten staan.

“Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden” (Matt.26:28).

Het is onhoudbaar te onderwijzen dat we vandaag de dag onder het nieuwe verbond leven. Ten eerste omdat we dan voorbij moeten gaan aan de beschrijving ervan in Jeremia 31:31-34, waarin de prachtige beloften worden beschreven die in het nieuwe verbond op aarde aanwezig zullen zijn. Ten tweede omdat alle verbonden, inclusief het nieuwe verbond, tussen God en het volk Israël zijn gesloten. Geen enkel volk heeft vandaag de dag de prominente plaats die nodig is om een verbondsrelatie met God te hebben, inclusief Israël. Dit is een belangrijk onderdeel van de bedeling van genade waarin wij leven.

“Waardoor jullie, lezende, in staat zijn te mijn inzicht begrijpen in het geheim van de Christus, welk geheim in andere generaties niet is bekendgemaakt aan de zonen der mensen, zoals het nu is geopenbaard aan zijn heilige apostelen en profeten: in Geest zullen de natiën tezamen-genieters van een aandeel zijn, tezamen-lichamen, en tezamen-deelhebbers van de belofte in Christus Jezus door het goede bericht...” (vertaling van Sellers).

Als alle volken door het evangelie tezamen-deelhebbers zijn van de belofte in Christus Jezus, en als alle verbonden in de Bijbel met één volk (Israël) zijn gesloten, dan is er vandaag de dag geen ‘speciaal’ volk dat deel uitmaakt van het nieuwe verbond. Het staat vast dat geen enkele religie, organisatie of individu kan beweren onder het nieuwe verbond te leven.

Verbondstheologen erkennen het feit dat het volk Israël de ontvanger was van Gods verbonden in het Oude Testament, maar door de onjuiste leer van ‘geestelijke Israël’ leren zij dat Israëls erfgoed, hun

speciale relatie met God en hun verbondsbeloften op de een of andere manier allemaal zijn overgegaan op 'de kerk'. Hoewel de uitdrukking 'geestelijk Israël' niet in de Schrift te vinden is en elke tekst in het Nieuwe Testament over Israël betrekking heeft op het volk waarvan de voorouders Abraham, Isaak en Jakob waren, heeft deze leerstelling standgehouden, waardoor mensen de vele moeilijkheden kunnen ontwijken die verband houden met het feit dat Israël Gods heilige (apart gezette) volk is voor zijn doeleinden.

Niets is zo vaag en mystiek als de willekeurige 'vergeestelijking' van het volk Israël. Wanneer mensen beweren dat iets 'geestelijk' is, wordt dat gezien als iets etherisch, mystieks of het tegenovergestelde van fysiek. Dit is een term van Paulus, en wanneer deze in de Schrift wordt gebruikt, betekent het iets dat rechtstreeks van God komt of iets dat het resultaat is van zijn tussenkomst om het proces te omzeilen waardoor iets normaal gesproken tot stand zou komen. E.W. Bullinger suggereert dat het woord 'bovennatuurlijk' vaak past bij het gebruik van het Griekse bijvoeglijk naamwoord *PNEUMATIKOS*, dat altijd met 'geestelijk' wordt vertaald. Ik kan maar weinig voorbeelden vinden van *PNEUMATIKOS* waarbij 'bovennatuurlijk' niet beschrijft wat God 'geestelijk' noemt.

De wet wordt in Romeinen 7:14 'geestelijk' genoemd. De wet van Israël was niet het resultaat van door mensen opgestelde regels; zij kwam op bovennatuurlijke wijze tot stand, geschreven door de vinger Gods (Exodus 31:18). Het manna uit de hemel en de rots die water voortbracht toen Israël door de woestijn trok, worden beide 'geestelijk' genoemd in I Corinthiërs 10:3-4. Het voedsel was niet verbouwd, er was geen bewerking nodig, en het water werd niet uit een rivier gehaald of uit een bron geput. Beide kwamen rechtstreeks uit de hand van God. De gaven worden 'geestelijk' genoemd in I Corinthiërs 12:1; 14:1,37. Dit zijn geen talenten en vaardigheden die door studie of oefening zijn verkregen; het waren bovennatuurlijke vermogens die aan de *EKKLESIA* van de Handelingenperiode waren gegeven om het Koninkrijk van God te introduceren. Profeten worden 'geestelijk' genoemd in Hosea 9:7¹ en I Corinthiërs 14:37. De woorden van een profeet zijn de bovennatuurlijke woorden van God. Onze opstandingslichamen worden 'geestelijk' genoemd in I Corinthiërs 15:44. Deze zullen niet het resultaat zijn van conceptie en negen maanden zwangerschap en geboorte, maar zullen een bovennatuurlijke schepping van God zijn. Lieder worden 'geestelijk' genoemd in Efeziërs 5:19 en Colossenzen 3:16. Men denkt dat dit de psalmen zijn die op muziek zijn gezet. Ze waren niet het resultaat van mensen die een pakkend deuntje bedachten, maar van God die op bovennatuurlijke wijze de muziek aan de psalmdichters gaf.

Om te verdedigen hoe het nieuwe verbond nu van toepassing is op iets dat 'geestelijk Israël' wordt genoemd, terwijl het oorspronkelijk was beloofd aan het 'fysieke' volk Israël, wordt vaak het enten van de heidenen in de boom van Israël in Romeinen 11 aangehaald. Dit is een zwakke bewering: ten eerste omdat een ent volledig afhankelijk is van de boom voor zijn bestaan, en ten tweede omdat de verwoesting van de tempel in 70 n.Chr. ten onrechte wordt gezien als Gods definitieve oordeel over Israël. Hoewel het waar is dat dit het einde van het 'nationale' Israël betekende, is er geen rechtvaardiging om de daden van een Romeinse veroveraar aan God toe te schrijven. Het punt is dat deze twee fundamentele principes van de verbondstheologie in duigen vallen wanneer het Woord van God de norm mag zijn voor alles wat wij geloven. Als de boom waarin de heidenen in Romeinen 11 waren geënt in 70 n.Chr. stierf, hoe kan de ent dan blijven leven na de dood van de boom?

“Maar het is niet mogelijk, dat het woord Gods zou vervallen zijn. Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël, en zij zijn ook niet allen kinderen, omdat zij nageslacht van Abraham zijn, maar: Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken” (Rom.9:6-7).²

Dit gedeelte, dat wordt gebruikt om de leer van het 'geestelijke Israël' te ondersteunen, lijkt te zeggen dat iemand anders dan Israël 'Israël' genoemd zou kunnen worden. In de verbondstheologie is 'de kerk' die 'iemand anders'. In dit gedeelte blijkt echter duidelijk dat degenen waarnaar wordt verwezen die misschien niet 'van Israël' zijn, degenen die misschien niet als 'kinderen' worden beschouwd, in de

¹ "de man des geestes" in St.Vert. en NBG51. *Authorized Version*: "the spiritual man" (de geestelijke man).

² Citaten zijn uit de NBG-vertaling 1951, tenzij anders vermeld.

eerste plaats 'van Israël' moeten zijn. Galaten 6:16... **“vrede en barmhartigheid kome over hen, en ook over het Israël Gods.”**

Het 'Israël Gods' is een term die synoniem wordt gebruikt met 'geestelijk Israël' om te benadrukken dat gelovigen het 'ware' Israël zijn, het 'Israël Gods', in tegenstelling tot de mensen die in het volk Israël zijn geboren.

“... een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden...” (Rom.11:25). Dit vers wordt gebruikt om te bewijzen dat heel Israël zal worden gered, en als heel Israël zal worden gered, dan vormen alle gelovigen tezamen iets dat “Israël” wordt genoemd. Dit is een voorbeeld van selectief kiezen wanneer we Israël erkennen als de echte natie die het was, en wanneer Israël 'geestelijk' is. Als het Israël in vers 25 waarover verblinding is gekomen 'het fysieke Israël' is, hoe kan er dan één zin later een sprong worden gemaakt naar iets dat 'geestelijk Israël' wordt genoemd? Wanneer het hele gedeelte wordt gelezen, wordt duidelijk aan wie de verbonden zijn gegeven en wie het Israël is dat 'gans' zal worden gered. Zie Jesaja 59.

“Aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden. 27 En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem” (Rom.11:26-27). Het publiek in Romeinen 9, 10 en 11 bestaat uit mensen die op basis van hun afkomst als Israëlieten worden beschouwd. Wat in deze verzen wordt onderwezen, is dat nu Christus aan Israël is aangeboden, het niet langer voldoende is om als Israëliet geboren te zijn; God verwacht nu van hen dat zij geloof tonen in Hem die Hij heeft gezonden. Het was niet langer voldoende om te vertrouwen op hun positie als Israëliet onder het jodendom om een juiste positie bij God te hebben. God ging verder met zijn plannen voor Israël en het jodendom en eiste nu meer van hen. De Israëlieten die in Christus waren gaan geloven en verantwoordelijk waren geworden voor en deel hadden gekregen aan het Koninkrijk van God, zouden worden beschouwd als de ware Israëlieten, het “Israël Gods”. Hoewel ik deze term niet zou gebruiken om hen te beschrijven, omdat hij niet in de Schrift voorkomt, zouden deze Israëlieten het “geestelijke Israël” zijn.

Beweren dat gelovigen vandaag de dag het 'geestelijk Israël' zijn, is hetzelfde als zeggen dat een Duits staatsburger een Amerikaanse oorlogsheld uit de Tweede Wereldoorlog zou kunnen zijn. Om in dit voorbeeld te passen, moet men in de eerste plaats een Amerikaans staatsburger zijn. In de tweede plaats zou hij in de Tweede Wereldoorlog gevochten moeten hebben. Net zo moest je in de periode van de Handelingen, om beschouwd te worden als het Israël Gods (of 'geestelijk Israël', zo u wil), in de eerste plaats een Israëliet zijn geweest. Ten tweede moest je ook een gelovige zijn geweest en hebben deelgenomen aan alles wat God deed om het Koninkrijk van God in te luiden. Niemand zou ooit over een echte Amerikaanse held lezen zonder te erkennen dat hij of zij in de eerste plaats een Amerikaan was. Hetzelfde geldt voor het feit dat we het Bijbelse 'Israël Gods' niet als iets anders moeten beschouwen dan degenen die in de eerste plaats Israëlieten waren. We mogen nooit ons gezond verstand en grammaticale principes uit het oog verliezen, alleen maar om onze eigen leerstellige opvattingen te onderbouwen.

Beweren dat we onder een verbond leven voor alles wat we in Christus bezitten, druist in tegen Gods genade, het wonderbaarlijke middel waarmee we vandaag de dag een relatie met God aangaan (Efeziërs 2:8-9). Vergeet niet dat een verbond een overeenkomst is tussen twee partijen, maar met betrekking tot onze redding hebben wij nergens mee ingestemd. Een verbond biedt geen gratis geschenk aan één partij; bij overeenkomsten brengen beide partijen iets in. Wat hebben wij ingebracht toen we door geloof zijn gratis geschenk van verlossing hebben ontvangen? God heeft alles gedaan wat nodig was om ons weer bij Zich te brengen; het was een eenzijdige overeenkomst.

Geen enkel verbond kan voortbrengen wat God vandaag de dag onder gelovigen doet. Verbonden maken niemand vrij; ze binden beide partijen aan de voorwaarden van de overeenkomst. Wij zijn vrij van elke overeenkomst of elk verbond. Hoewel het waar is dat wij vrij zijn om te zondigen en tegen God in opstand te komen, zijn wij ook vrij om goddelijke vruchten voort te brengen in ons leven, zijn wij vrij om een levenswandel te leiden die Hem behaagt, zijn wij vrij om zijn Woord te bestuderen, zijn

wij vrij om alles te leren wat wij kunnen over Hem en zijn ontzagwekkende liefde voor ons, zijn wij vrij om de waarheid met anderen te delen, zijn wij vrij om Hem lief te hebben en zijn wij vrij om Hem te dienen. Geen enkel verbond brengt het soort relatie voort dat wij vandaag de dag door Christus met God hebben. Geen enkel verbond brengt ons in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde (Colossenzen 1:13). Geen enkel verbond belooft ons hemelse zetels (verheven posities) in het Koninkrijk van God (Efeziërs 2:6-7). Geen enkel verbond zorgt ervoor dat Gods genade ons leven zo overspoelt als wij dat vandaag de dag genieten in de bedeling van genade.

Gepubliceerd in juli 2015